

[Justitsministeren.]

kunnet faa Tilslutning til fra et Flertal inden for Rigsdagen; saa maa vi jo haabe, at vi bliver forskaanet for Epidemier og de Følger, der maatte komme deraf.

I øvrigt skal jeg selvfølgelig tage det ærede Medlem Hr. Busch-Jensens og andre ærede Medlemmers Opfordring til at skaffe yderligere Plads op til en alvorlig og dybtgaaende Overvejelse, og jeg skal ikke blot holde mig til en Overvejelse, jeg skal ogsaa undersøge paa Linie med de Forhandlinger, der allerede har været ført, om der maatte være Muligheder for at skaffe yderligere Plads, idet dette altsaa er mig meget magtpaaliggende, og jeg finder, det er meget alvorligt, hvis det ikke lader sig gøre.

Med disse Ord skal jeg takke for den Enighed, der nu er opnaaet. Jeg skal udtale til Slut, at selvfølgelig skal Ændringerne blive praktiseret med den strengest mulige Loyalitet fra min Side, men saa maa man, synes jeg, i øvrigt overlade til mig med det Ansvar, jeg har, og til Anklagemyndighederne at udøve det Skøn, som der herigennem gives os Adgang til at udøve.

Ordføreren (Busch-Jensen): Den ærede Ordfører for de Konservative, det ærede Medlem Hr. Hjermand, var inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt det havde været rigtigt eller ikke rigtigt, at Straffens Minimum var sat til 4 Aar som det normale. Det skal jeg ikke opholde mig længe ved. Jeg tror fremdeles, det var rigtigt. Men det, det drejer sig om her, er jo, at Straffelovstilægget, saadan som det nu engang er udfornet, hjemler ogsaa en lav Straf, en Straf, som efter Omstændighederne kan gaa ned til 30 Dage, og det er ud fra det Faktum, vi har fundet det i sin Orden, at der er Mulighed, hvad jeg tror der ogsaa uden særlig Lovhjemmel vilde være, for at løslade, naar Varetægtsarrestens Varighed har naaet samme Størrelse som den Frihedsberøvelse, der kan blive Tale om at idømme.

Den ærede Ordfører for Det radikale Venstre bebrejdede mig, at jeg brød en Tradition. Det gør mig ondt, det har jeg ikke noget Ønske om at gøre, og jeg er altid modtagelig for Belæring. Om jeg nu har gjort det, det kan jeg ikke se; det skulde være derved, at jeg til den højtærede Minister har stillet et Spørgsmaal om, hvorvidt

hans Forstaaelse af Loven er den samme som min og som den, jeg mente og mener Udvalgets er. Det var ikke min Tanke at kaste en Bombe eller en Brand ind i Drøftelsen her; jeg ønskede blot, at der ikke skulde forblive Uklarhed om et Punkt, som jeg tror vi alle sammen anser for vigtigt, og jeg kan ikke se, at jeg gennem den højtærede Ministers Udtalelser fik Svar paa mit Spørgsmaal. Der var efter mit Skøn ikke Tale om, at jeg indlod mig paa en Fortolkning af Ændringsforslaget. Der staar, at Fængslingen kan ophøre, naar dens Fortsættelse skønnes at kunne medføre en længere Frihedsberøvelse end den, som kan forventes idømt. Det er formodentlig uden for enhver Tvivl, at man ikke i Dag kan løslade en Varetægtsfange, som, hvis han skulde sidde et Aar endnu, maaske kun vilde blive idømt en Straf, der var et halvt Aar længere end den Tid, han har siddet i Dag. Saadan kan jeg ikke, og saadan kan intet fornuftigt Menneske forstaa Ordet Forlængelse. Jeg kan ikke forstaa Ordet Forlængelse anderledes end, som jeg sagde: den kan løslades, som, naar han løslades, allerede har siddet saa længe, at Forlængelse vilde betyde en forøget Frihedsberøvelse. Hvis man skal give sig til at skønne over, om en Forlængelse ud i en ubestemt Fremtid kan medføre en længere Frihedsberøvelse, saa staar man jo over for den samme Mulighed for utidig Løsladelse, som det oprindelige Forslag gav. Jeg kan derfor ikke se, at Forslaget kan forstaaes anderledes end, som jeg sagde: at den kan løslades, som vilde komme til at sidde for længe inde-spærret, hvis han ikke blev løsladt paa Løsladelsens aktuelle Tidspunkt.

Jeg vil derfor tillade mig at gentage mit Spørgsmaal til den højtærede Minister, om den højtærede Minister ikke er enig med mig i, at det drejer sig netop om det, jeg sagde: den kan løslades, som allerede har siddet saa længe, at han vilde faa en for lang Frihedsberøvelse, hvis han kom til at sidde længere i Varetægtsarrest. Det er det, jeg gerne vil have besvaret, for jeg gaar ud fra, at det for os alle vil være et utilfredsstillende Resultat at komme til, hvis der, naar vi er færdige med dette Lovforslags Behandling, bestaar nogen Uklarhed mellem mig og dem, der mener som jeg, og den højtærede Minister.